

Els Bessons

identificació

Família **Pinàcies**

Pi de Canàries

Pinus canariensis

Castellà: pino de Canàries

Francès: pin des Canaries

Anglès: Canary Islands pine

Origen: Illes Canàries

localització

Comarca: Baix Llobregat

Municipi: St Joan Despí
St Just Desvern

Indret: Parc de Torreblanca, al
camí que voreja el llac.

dimensions i descripció

	A	B
Alçada:	25,0 m	23,0 m
Perímetre del tronc a 1,3 m.:	2,1 m	1,8 m
Diàmetre màxim de la capçada:	6,0 m	6,0 m
Edat estimada, 2000:	80 anys	80 anys

A: Arbre de tronc únic i recte amb la capçada més o menys columnar.

B: També parteix d'un tronc únic i recte, però té la capçada cònica. Les branques ben proporcionades a dalt, són més curtes i esclarissades a la part baixa.

singularitat

És l'únic pi originari de les Illes Canàries i una espècie poc freqüent als nostres parcs. També s'ha volgut ressaltar el fet que es tracta de dos exemplars, de dimensions i característiques similars.

història

A finals del segle XIX i principis del XX els jardins eren un element molt important de les cases senyoriales. Les famílies benestants competien entre elles per tenir els millors jardins i s'enorgullien de poder mostrar-hi un bon nombre d'espècies exòtiques. En aquest fenomen té el seu origen la plantació d'uns arbres exòtics i elegants com són els pins de Canàries.

descripció de l'espècie

característiques morfològiques

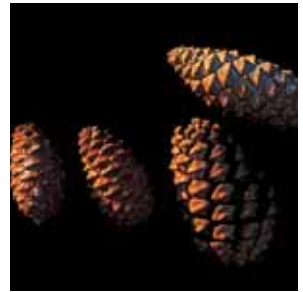
És un pi de gran talla i port piramidal, que disposa d'un potent sistema radicular. En estat natural i condicions òptimes pot arribar a mesurar 60 metres d'alçada, si bé, normalment, no sol passar dels 40. Té el **tronc** alt i dret amb l'**escorça** gruixuda, marró-vermellova, que amb el temps es clivella i forma plaques. Les **branques** són molt abundants i decreixen en alçada; primer van en sentit perpendicular al tronc i després, s'arquegen cap amunt per formar una peculiar **capçada** cònica, que es va desdibuixant amb els anys. Les **fulles**, fines, flexibles i densament aglomerades, de fins a 30 cm, li donen un aspecte plomós i s'agafen a les branques agrupades de tres en tres. Les **flors** femenines estan aïllades a l'àpex de les branques; floreixen entre març i abril amb una producció de pol·len molt abundant. Les **pinyes** allargades, grosses i brillants, són simètriques i de 10 a 20 cm de longitud; contenen els pinyons, grossos i alats.

escorça

fulles

pinyes

característiques ecofisiològiques

El pi de Canàries és originari de les muntanyes de Tenerife, Hierro, Gran Canària i la Palma, on es troba formant boscos naturals, de rara bellesa, per damunt dels 1000 metres d'altitud. El paper ecològic i protector que ha jugat aquest arbre en els sòls volcànics de Canàries ha estat i és de gran importància: constitueix l'única defensa natural, important, contra l'erosió accelerada que afecta els vessants muntanyosos. Té una gran resistència a la sequera i al foc. És l'únic pi que té la capacitat de rebrotar si es crema o es talla. Pot viure fins a quatre o cinc segles.

Per la seva elegància es planta sovint, com a arbre ornamental, en jardins i passeigs del litoral mediterrani. S'utilitza en repoblacions forestals i per controlar l'erosió del sòl. La seva fusta és resistent i molt apreciada; se'n treuen portes, finestres i altres peces de fusteria domèstica. La part més vella del tronc, la "tea", és un excel·lent material de construcció, que ja utilitzaven els pobles prehistòrics (s'han trobat taüts guanxes fets d'aquesta fusta).

*Oh pinos, oh hermanos en tierra y ambiente,
yo os amo! Sois dulces, sois buenos, sois graves.
Diríase de un arbol que piensa y siente
mímado de auroras, poetas y aves.*

Rubén Darío

Àrea metropolitana de Barcelona
Mancomunitat de municipis

Coordinació i textos
Servei de Promoció i Conservació
Lurdes Planes, geògrafa

Disseny gràfic
Oficina de Disseny
Laura Pons / Margarita Tur

Fotografia
Ernest Costa
Juliol 2000